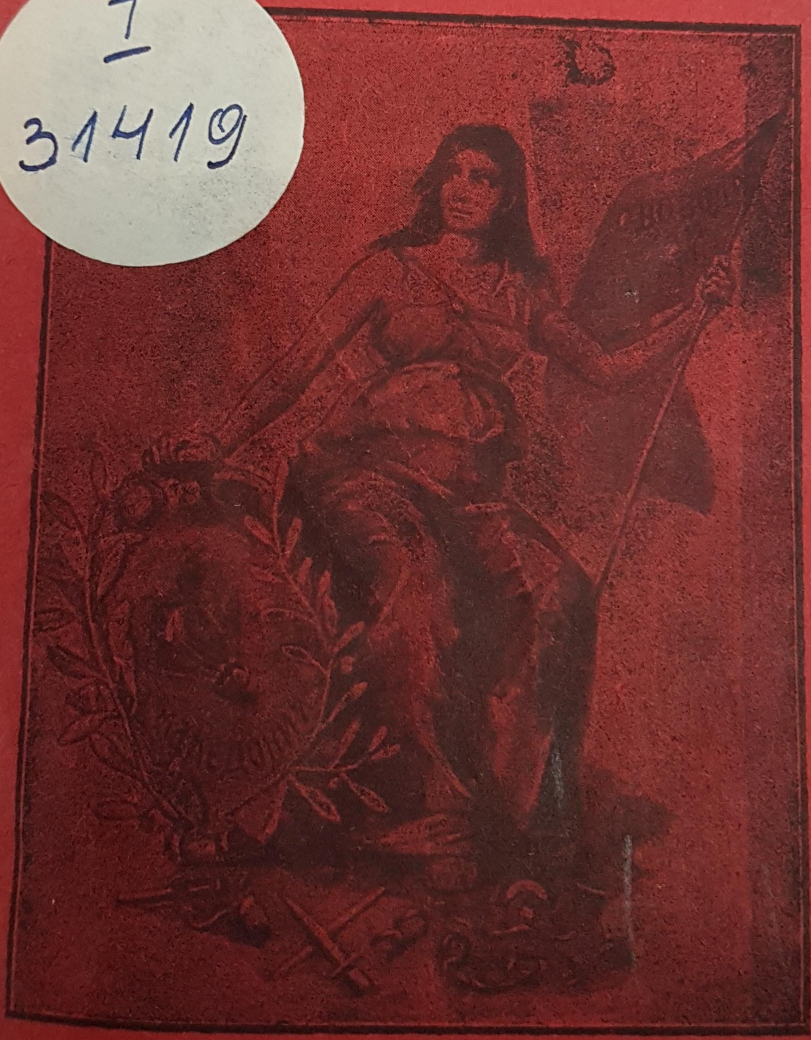
I
31419

ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

ЧЕТИТѢ

НА

ТАЙНАТА М.-ОДР. РЕВ. ОРГАНИЗАЦИЯ

ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

ЧЕТИТѢ НА ТАЙНАТА МАКЕДОНО-ОДРИНСКА РЕВОЛ. ОРГАНИЗАЦИЯ.

Глава I.

Въ всѣки Револ. Околийски Районъ се урежда една чета, като не раздѣлна часть отъ Организацията. Тя се движи тайно изъ района по нужди на дѣлото и подъ разпорежданѣто на мѣстния Комитетъ.

Глава II.

Назначение на четата.

а) агитация.

Чл. 1. Четата, като допълнителна часть на мѣстната района организация, обяснява и разпространява между населението идеята, цѣлта и задачитѣ на организацията опрѣдѣлени въ нейния уставъ и правилникъ.

Чл. 2. Въ мѣста, дѣто има съставени организации, подготвя членоветѣ на тѣзи организации за истински народни борци, упѫтва ги въ духа и направлението на организацията и ги закрепва въ организационно и дисциплинарно отношение; а въ мѣста, дѣто нѣма организация, но има почва, организира такива, съгласно устава и правилника на организацията и за направеното съобщава на Районния Комитетъ (рѫководително тѣло) за свѣдѣние и надлежно разпореждане.

Чл. 3. Прокарва между населението чрѣзъ убѣждение и морално влияние идеята за самовъорѫжаване.

б) организация.

Чл. 4. Въ допълнение дѣйностьта на мѣстнитѣ рѫководители въ селата и градоветѣ четата урежда управителни тѣла, групи, изпълнителна полиция, тайна поща, нарежда смѣткитѣ и списъцитѣ на членоветѣ въ селскитѣ мѣстни комитети и изобщо урежда всичко, което е прѣдвидено въ правилника, но не е до тогава извършено.

Чл. 5. Четата организира силитѣ на организацията съ съдѣйствието на рѫководителитѣ по селата и града въ боево отношение, обучава момчетата на боево изкуство и ги подвежда подъ боева дисциплина.

в) изпълнителна задача.

Чл. 6. Четата по разпореждане на Районния Рѫководитель сама извършва или подкрепва прѣносктѣ на боеви материали въ района си. Ней се прѣдоставя грижата за раздаване орѫжието между населението (членоветѣ на организацията) и запазването му отъ добро състояние било въ складоветѣ, било по работницитѣ.

Чл. 7. Подкрепва рѫководителнитѣ тѣла въ принудителното събиране на пари, като употрѣбява морално и физическо влияние и насилие върху посоченитѣ отъ рѫководителитѣ лица; въздѣйствува върху разни членове и не членове на организацията за тѣхното вразумяване.

Чл. 8. Изстрѣбява по разпореждането на Комитета подходящитѣ се на смъртно наказание лица.

Чл. 9. Дебне и парализира прѣнасянето на оржжие, което подпада въ неприятелски ржцѣ: дебне и прѣслѣдва разбойницитѣ, били тѣ турци или християни, както и всѣка чета не принадлежаща на организацията и съ съгласието на мѣстното Районно ржководително тѣло взема нуждитѣ мѣрки за изстрѣблението имъ или за парализирането на тѣхнитѣ дѣйствия.

Чл. 10. Четата върши политически обири и грабежи, но само съ позволението и разрѣшението на мѣстното Районно ржководително тѣло и Централния Комитетъ въ името на освободителното дѣло и за него. Паритѣ, взети по този начинъ, принадлежатъ на общата организационна каса; тѣ се прибиратъ съ знанието на цѣлата чета и се прѣдаватъ подъ разписка на мѣстното ржководително тѣло, което ги прѣпраща въ Централния Комитетъ. Въ изключителни случаи внасятъ касе въ общата организ. каса по начинъ какъвто се намѣри за най-сигуренъ.

г) крайна задача.

Чл. 11. Четата е прѣдназначена да служи въ района си, като ядка и смъртна

дружина въ врѣме на възстанието; тя първа трѣбва да подигне знамето на революцията по разпореждането на Централния Комитетъ, да подържа, съживява духа на борцитѣ въ самата борба и въ най-труднитѣ врѣмена и минути. За постигането на тази ѝ крайна задача прѣзъ врѣме на подготвителната ѝ дѣятелность, тя трѣбва да има прѣдъ видъ: а) съ примѣрното си поведение спрямо населението да му стане обичлива, та да я слѣдва то въ врѣме на борбата; б) съ думи и дѣла смѣли, безкористни и произходящи отъ искрена прѣданость къмъ освободителното дѣло да бѫде при членоветѣ на организацията, като образецъ на истински народни борци за свободата на страната и съ това да го насърчи, окуражи и привърже къмъ себе си; в) да се подготви изъ между членоветѣ на организацията колкото се може повече вѣрни другари — способни да издържатъ до край борбата, като подканва по-избранитѣ хора да взиматъ участие заедно съ нея въ разнитѣ рисковани прѣдприятия или ги подбужда и кара тѣ сами да вършатъ такива.

Глава III.

Общи разпореждания за четата,

Чл. 12. Въ движението и дѣйствията си четата трѣбва да гледа по възможности да запази въ тайна не само дѣлото, но и сѫществуването си, както и да отбѣгва прѣдприятия, който могатъ да повлечатъ голѣми нещастия за мѣстното население и катастрофи за организацията.

Чл. 13. Като часть отъ революционната организация, тя трѣбва да съобразява поведението, проповѣдитѣ и дѣлата си съ правилника на организацията, съ общитѣ разпореждания отъ Централ. Комитетъ и изобщо съ духа и направлението на организацията.

Чл. 14. Тя трѣбва строго да съблюдава прѣдписанията въ правилника на организацията за тайнствеността: а) работа по дѣлото отъ едно село не бива да се съобщава въ друго; б) за свойтѣ дѣла и за работи по организацията трѣбва да пази строга тайна прѣдъ всѣки другиго, освѣнъ прѣдъ главния мѣстенъ рѫководитель и прѣдъ

пълномощника на Централния Комитетъ; в) по възможность да отбѣгва по пѫтища и по селата срѣщата съ хора чужди на освободителното дѣло; г) на момчетата отъ четата се забранява по просто любопитство да разпитватъ и разузнаватъ работитѣ по организацията, които не имъ влизатъ въ задачитѣ.

Чл. 15. За извършване въ полза на дѣлото нѣкое прѣдприятие, дѣто сѫ потрѣбни повече сили, или за запазване отъ по-силенъ непріятель, четитѣ отъ съсѣднитѣ райони могатъ да се сливатъ врѣменно въ една подъ командата на началника на мѣстната чета. Повикването за сливане става по покана чрѣзъ рѫководителитѣ или въ краенъ случай началницитѣ на четитѣ. Четата отъ единъ районъ може да влиза въ другъ безъ разрѣшение още и за да се прикрие отъ прѣслѣдването на непріятеля, въ който случай тя е простъ гостенинъ подъ командата на тамкашния началникъ на четата и подъ разпореждането на тамкашното мѣстно рѫководително тѣло. Въ подобни случаи, т. е. сливане за опрѣдѣлено прѣдприятие въ полза

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

на дѣлото и за свое самосъхранение, четата може да си послужи врѣменно и съ вънкашни хора и да влиза въ прямо разбирателство съ дѣйци отъ другъ районъ. Вънъ отъ тѣзъ случаи четата по никой начинъ не може да отива безъ разрѣшение въ другъ районъ.

Чл. 16. Нападание на цѣли села, опити за повдигане на села за бунтъ — изобщо прѣдприятия отъ по крупенъ характеръ, които могатъ да завлечатъ организацията прѣждеврѣменно въ борба, се смѣтатъ за дѣла прѣстжпни и измѣнически. Виновницитѣ се прѣслѣдватъ и наказватъ, като прѣстжпници и народни душмани.

Чл. 17. Четата нѣма право да извършва никакви убийства безъ разрѣшение на мѣстния Районенъ Комитетъ (ржководително тѣло). Изключение отъ това се прави при слѣднитѣ случаи: а) за доказани шпиони и прѣдатели, като се съблюдава, щото при изтрѣблението имъ да не се даватъ излишни жертви; б) когато е заставена отъ случайна срѣща да извърши това за самосъхранение или запазване на дѣлото; в)

изтрѣбление на нѣкаква разбойническа банда или чета, не принадлежаща на организацията.

Чл. 18. Четатата изучава своя, а по възможности и съсѣднитѣ райони въ географическо и боево отношение: пѫтищата, пѫтекитѣ, рѣкитѣ, разположението на планинитѣ, всичкитѣ стратегически пунктове, годни за прикриване, отпоръ или нападение на неприятеля; духътъ, численостьта и орѫжейната подготовка на революционното и турското населенис; бойнитѣ сили на неприятеля изобщо и частно по пунктоветѣ изъ района и др. такива.

Глава IV.

Отношенията на четата съ Комитета.

Чл. 19. Четата въ общитѣ работи е подчинена на мѣстното Районно рѫководително тѣло. Тя изпълнява неговитѣ разпореждания и за всичкитѣ свои работи и мѣроприятия отъ него търси одобрения и разрѣшения и нему докладва за всичко извършено отъ нея. Сношенията си съ него води по начинъ, какъвто взаимно си опрѣдѣлятъ.

Чл. 20. Разпорежданията на Ц. К. и Районото рѫководително тѣло до селскитѣ комитети, четата неможе да прѣнебрѣгва и игнорирва. Установения въ района редъ между селата и града да крепи. Всѣки мѣсецъ тя е длъжна да дава на рѫководителното тѣло пъленъ отчетъ за извършеното отъ нея, който се изпраща въ Ц. К.

Чл. 21. Рѫководителното тѣло е длъжно да се грижи за наврѣменото доставяние на всичко потрѣбно на четата, по въорѫжаването, храната, облѣклото и поддържането ѝ. То като дава разпореждание на четата за работа и движение длъжно е въ сѫщото врѣме да вземе всичкитѣ мѣрки, за да ѝ даде възможность, улеснения, подкрѣпления за бързото ѝ и сигурно движение и криене или за извършване на прѣдприятията, както и на врѣме да удовлетворява всичкитѣ нейни справедливи искания.

Чл. 22. Четата за ятаци, посрѣдници и крепители трѣбва да има само хора на организацията, затова пъкъ рѫководителното тѣло с длъжно да се разпореди до всичкитѣ мѣстни организации въ района да ѝ даватъ

нуждното съдѣйствие и поддържка и да се грижатъ за нейната безопасность.

Чл. 23. Споразумѣнията между началника на четата и Комитетитѣ (рѫководителнитѣ тѣла) могатъ да ставатъ и устно чрѣзъ здрави и сигурни хора, пратеници отъ ед ната и другата страна или писмено по наредения организационенъ каналъ. За прѣдприятия отъ по-важенъ характеръ, свързани съ нѣкаква отговорность, като убийства, обири и др. т. рѫководителното тѣло трѣбва да издава писмено разпореждание, за да има четата документъ.

Чл. 24. Недоразумѣния между четата и селскитѣ комитети разрѣшава Районния Комитетъ (рѫководителното тѣло), а онния между послѣдния и четата разрѣшава Ц. Комитетъ чрѣзъ лично изслѣдване на работата или по специаленъ неговъ пратеникъ. На оплакванията на четата до Ц. Комитетъ било отъ районото рѫководително тѣло, било изобщо отъ положението на работитѣ по дѣлото, районото рѫководително тѣло е длъжно да даде ходъ по комитетския каналъ.

Чл. 25. Четата може да измѣни и напусне

района си само по прѣдписание и разрѣшение на Ц. Комитетъ.

Чл. 26. Самоволното напускане на района се смѣта за произволъ. Разтуряние на четата става само по разпореждание отъ Ц. Комитетъ.

Глава V.

Съставъ и вѫтрѣшенъ редъ на четата.

Чл. 27. Четата се състои обикновено отъ 7 или повече души, споредъ нуждата и условията въ които се намира района. Тя си има началникъ, който се опрѣдѣля отъ Ц. Комитетъ.

Чл. 28. Момчетата отъ четата трѣбва да бѫдатъ готови и способни да прѣнесатъ всичкитѣ трудности на горския и скритъ животъ и рискуваностьта на работата имъ: тѣ трѣбва да сѫ клетвени членове на организацията, по възможность по събудени и съзнателни борци, съ доказана характерность, постоянство, нравственость и безкористность — съ една дума да бѫдатъ образцови борци, за да направятъ и самата чета такава. За момчетата, които търсатъ частно

отмѫщение и лични облаги, нѣма мѣсто въ тѣзи чети.

Чл. 29. Избора на момчетата за четата става съ съгласието на мѣстното районо рѫководително тѣло.

Четата неможе да приеме въ състава си новъ членъ безъ съгласието на рѫководителя, но и този послѣдния неможе да наложи такъвъ въпрѣки желанието на четата.

Чл. 30. Четата служи като врѣмено свърталище на работници, които за работи по дѣлото се прѣслѣдватъ и компрометиратъ прѣдъ властитѣ и сѫ станали невъзможни за явно живѣние въ мѣстото си. Тѣзи или други хора на дѣлото, които биха дошли направо до четата, тя ги държи при себе си просто на съхранение, до като се споразумѣе съ рѫководителното тѣло.

Чл. 31. Прѣпорѫчва се на момчетата: а) скромность въ облѣклото, въздържаность въ обноскитѣ съ хората и въ изисквания на храна. Добиване на храна, прибѣжище и поддържка чрѣзъ насилие забранява се, освѣнъ крайно наложителни случаи. Произволи и неприличия на момчетата по кѫ-

щитѣ, които могатъ да компрометиратъ четата прѣдъ населението, се осѫждатъ, а тия съ пиянство и блудство се наказватъ най-малко съ обезорѫжаване и изключване отъ четата и организацията; б) момчетата трѣбва да се обичатъ по между си като братя и всѣкой отъ тѣхъ да е готовъ да се жертвува за другаритѣ. Всѣки е длъженъ да се притече на помощь на изпадналия въ опасность другарь.

Чл. 32. При пръвъ признакъ, че нѣкое момче за лично самосъхранение и спасение налусне другара си въ минута на опасность и не му помогне при възможность да направи това, той се изключава отъ четата и организацията, като страхливецъ.

Чл. 33. Всѣко момче е длъжно да отстѫпва отъ личнитѣ си желания и прѣдложения за работа, щомъ дружината не се съгласи съ него. Хитруванията и интригитѣ въ четата се осѫждатъ отъ нея и виновницитѣ се мъмратъ отъ другаритѣ.

Чл. 34. Като хора служащи на едно свето дѣло, момчетата братски дѣлятъ помежду си всичко (храна, вѣщи и др. т.), което

имъ попадне или имъ се даде. Началника въ този случай нѣма особено право. Сребролюбието, користолюбието и саможивството въ момчетата се смѣта за лошо качество.

Чл. 35. Които отъ момчетата сѫ родомъ отъ мѣстото кѫдѣто работятъ, прѣпорѫчва имъ се да отбѣгватъ срѣща съ домашнитѣ, роднини и приятели, Безъ позволение на началника никое момче не може да напусне четата и да иде дома си или при нѣкой познатъ. По възможность момчетата трѣбва да криятъ имената, произхождението, мѣсторождението и живота си.

Чл. 36. Никое момче не може да напусне четата си съ цѣль да отиде въ друга чета безъ разрѣшение. При подобенъ опитъ и при напускане четата безъ уважителни причини изключава се отъ организацията за винаги.

Чл. 37. Орѫжието на четата се смѣта за комитетско и когато нѣкое момче напусне четата за винаги, началника на четата прибира орѫжието му и го прѣдава на комитета.

Чл. 38. Началника на четата рѫководи всичкитѣ работи, касающи се до живота,

движението на четата и изпълнението на разнитѣ ѝ прѣдприятия. Той опрѣдѣля мѣстото и врѣмето за настаняване, квартируване и криене на четата; опрѣдѣля стражата и взима всичкитѣ нужни охранителни за четата мѣрки. Разпорежда се за доставяне и раздаване храната и другитѣ принадлежности на четата; той разрѣшава и недоразумѣнията между момчетата или пъкъ между послѣднитѣ и населението.

Чл. 39. Плана за прѣдприятията опрѣдѣля началника въ съвѣщание съ цѣлата дружина, а изпълнението се рѫководи и командува отъ началника, който има право на свое усмотрение да разпрѣдѣля момчетата и да имъ дава работа, да избира мѣстото и врѣмето за работа на всѣко момче и др. т. Когато се поиска отъ рѫководителя нѣкое момче за работа, началника прави изборъ; негово е правото да назначава момче отъ четата за обученията, когато той точно неможе да ги рѫководи.

Чл. 40. Въ всичкитѣ горѣизложени случаи дружината е длъжна да му се подчинява и го слуша, но и той (началника) е длъженъ

въ отношенията съ четата да бѫде истински тѣхенъ другарь. Въ разпорежданията да избѣгва грубоститѣ и неприличията, и да уважава мнѣнията и желанията на дружината, до колкото съ това се не разваля реда на работата.

Чл. 41. Въ случай на разногласие между момчетата по нѣкой планъ или другъ въпросъ гласа на началника е рѣшающъ. Общитѣ спорове, които началника не може да разрѣши, както и недоразумѣнията между дружината и началника, разрѣшава районото рѫководително тѣло при лично изслѣдване на спора отъ него или неговъ пратеникъ. Началника е длъженъ да дава ходъ на оплакванията на момчетата и да ги прѣпраща до мѣстния или Цен. Комитетъ. До разглеждане на оплакването оплакващия е длъженъ да не нарушава съ нищо реда на четата.

Чл. 42. Отъ момчетата въ четата много зависи за да изпълни добрѣ своитѣ задачи. Отъ тѣхното примѣрно поведение спрямо населението много зависи да бѫде обичана отъ него; само при добро пазене вѫтрѣшенъ

редъ отъ цѣлата дружина, и при пъленъ зговоръ между момчетата, тя може да стане образецъ за работницитъ. Успѣшното изпълнение на каквато и да е работа е възможно само когато всѣкое момче съ ревность служи и изпълнява възложената му отъ началника работа. Въ всичкитѣ тѣзи отношения за грѣшкитѣ на четата прѣдъ Комитета еднакво сѫ отговорни и началника и момчетата.

Чл. 43. Момчетата иматъ право еднакво съ началника да взиматъ участие въ агитациитѣ въ духа и направлението на организацията, като се спазва редъ въ говоренето.

Чл. 44. За вѫтрѣшния редъ образцовата дисциплина въ четата, тъй необходима за нея въ всѣко отношение, главната грижа лежи на началника, но не е освободена отъ това и цѣлата дружина. Недоразумѣнията, обикновенитѣ грѣшки и нередовностьта въ четата изглаждатъ се по миролюбивъ начинъ. Грубоститѣ трѣбва да се отбѣгватъ.

Чл. 45. По-голѣми прѣстѫпления и прѣстѫпки, като нередовность въ стражата, въ изпълнението на възложена нѣкоя мисия,

противопоставяне съ умисъль на началника или на цѣлата чета, отклонение съ думи или дѣла отъ духа на организацията и за др. т. виновнитѣ се мъмратъ въ присѫтствието на цѣлата чета. При непоправеность, повторно непокорство, голѣмо отклонение отъ духа на организацията, при доказанп користолюбие и безнравственость, за пиянство и лоши отношения съ другаритѣ и работницитѣ на организацията и за напущане четата по свое искание макаръ и съ разрѣшение на началника на четата, отстранява се отъ четата и се изключва за винаги отъ организацията.

Смъртно наказание се прѣдвижда въ слѣднитѣ случаи: а) когато нѣкое момче се опита да извърши или се узнае, че крои да извърши прѣдателство за нѣкой работникъ на дѣлото или къмъ четата и организацията; б) когато издаде тайни работи отъ които би излѣзла опасность за организацията или за четата или за нѣкои работници; в) когато на своя глава за лични облаги и политични съображения извърши работи не съгласни съ назначението на четата и съ духа

на организацията; г) когато въ врѣме на нѣкое прѣдприятие на четата се опита да избѣга отъ нея, не изпълни възложената му работа и съ това тури въ опасность цѣлата чета и парализира дѣйствията ѝ; д) когато цѣлата дружина на основание дълго наблюдение намѣри нѣкого подлежащъ за смърть.

Чл. 47. Рѣшенията за смърть се зиматъ отъ цѣлата чета и съ удобрѣнието на районото рѫководително дѣло.

край.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА